

**ПРИВАТНА УСТАНОВА
ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ
«БЕЙТ-ХАНА»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії

Ріма АРОНОВА

01 червня 2024 р.

**ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
для вступу на навчання
для здобуття ступеня бакалавр
на основі ПЗСО та НРК 5**

Напрямок підготовки:	01 Освіта / Педагогіка
Спеціальність:	013 Початкова освіта 012 Дошкільна освіта
Напрямок підготовки:	05 Соціальні та поведінкові науки
Спеціальність:	053 Психологія
Освітній рівень:	перший (бакалаврський) рівень

Розглянуто та схвалено на засіданні
Вченої ради інституту
протокол № 05 від 31 травня 2024 р.
Затверджено наказом ректора
від 01. 06. 2024 р. № 01-013 кі/тр

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ СПІВБЕСІДИ

Програма складена на підставі Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови на основі повної загальної середньої освіти.

Співбесіда проводиться в усній формі комісією, до складу якої входять два викладачі з предмету. До абітурієнта ставляться 4 питання з основних розділів предмету, відповіді на які після підготовки він представляє комісії. На підготовку до відповіді абітурієнту надається до 30 хвилин.

У випадку неоднозначного висновку про рівень виконання абітурієнтом окремих завдань, комісія може задати додаткові питання, передбачені рекомендованим переліком даної програми.

Співбесіда проводиться з кожним вступником. Під час співбесіди члени комісії відмічають правильність відповідей в аркуші співбесіди, який по закінченні співбесіди підписується членами комісії та вступником (якщо співбесіда проводиться в очному форматі).

ПЕРЕЛІК ТЕМ НА СПІВБЕСІДУ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія

Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н* та *nn* у прикметниках і дієприкметниках, *не* з різними частинами мови.

2. Лексикологія. Фразеологія

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

3. Будова слова. Словотвір

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.

4. Морфологія

Іменник. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань)

Прикметник. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників

Числівник. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дати.

Займенник. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Розпізнавати

прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізняти сполучники від парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як частина мови. Правопис часток.

Вигук. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

5. Синтаксис

Словосполучення. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення

Речення. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом та присудком. Тире між підметом і присудком.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

Складне речення. Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення. Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопірядне речення. Складнопірядне речення, його будова. Головна й пірядна частини; Пірядні сполучники й сполучні, слова, як засоби зв'язку в складнопірядному реченні. Основні види пірядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопірядні речення з кількома пірядними, розділові знаки в них.

Безсполучникове складне речення. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

6. Стилїстика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

7. Розвиток мовлення

Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст, і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ СПІВБЕСІДИ

Індивідуальна усна співбесіда оцінюється за 200-бальною шкалою, де мінімальний прохідний бал – 100, максимальний – 200. В ході проведення співбесіди членами комісії ставляться запитання вступникові. Співбесіда передбачає чотири теоретичних питання відповідно до затвердженої програми з «Української мови». Поставлені на співбесіді питання та відповіді на них записуються вступником в аркуші усної відповіді (співбесіди). Сумарний бал за результатами співбесіди з «Української мови» визначається як сума балів, отриманих вступником за відповіді на чотири теоретичні питання. Кожне з теоретичних питань максимально оцінюється в 50 балів.

Критерії оцінювання відповіді на одне питання.	Кількість набраних балів за одне питання
Правильна та повна відповідь на питання, проілюстрована доречними прикладами	50
Відповідь на питання містить неточності у	25-49

вживанні термінології, наявне незначне сплутування у формулюванні правил.	
Відповідь на питання була неповною, вступник показав недостатні знання, навів недостатню кількість прикладів	1-24
Неправильна відповідь або не надано відповіді	0

Рекомендована література для підготовки до співбесіди з української мови

1. Авраменко О. Українська мова : підручник для 5 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ : Генеза, 2022. 208 с.
2. Авраменко О., Борисюк Т., Почтаренко О. Українська мова : підручник для 8 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ : Грамота, 2021. 192 с.
3. Авраменко О. М. Українська мова : підручник для 9 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ : Грамота, 2017. 215 с.
4. Авраменко О. М. Українська мова : підручник для 10 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ : Грамота, 2018. 208 с.
5. Авраменко О. М. Українська мова (рівень стандарту) : підручник для 11 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ : Грамота, 2019. 208 с.
6. Білецька О. Національний мультипредметний тест. Українська мова: тестові завдання у форматі НМТ 2023. Київ, 2023. 64 с.
7. Глазова О. П. Українська мова : підручник для 6 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ : Освіта, 2018. 227 с.
8. Глазова О. П. Українська мова : підручник для 7 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ : Освіта, 2020. 218 с.
9. Глазова О. Українська мова : підручник для 8 кл. закладів загальної середньої освіти. 2-е вид. Київ : Освіта, 2021. 255 с.
10. Голуб Н., Горошкіна О. Українська мова : підручник для 5 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ, 2022. 303 с.
11. Голуб Н., Горошкіна О., Новосьолова В. Українська мова (рівень стандарту) : підручник для 11 кл. закл. загальн. середн. осв. Київ, 2019. 232 с.
12. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова : підручник для 6 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ : Генеза, 2018. 227 с.
13. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова : підручник для 7 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ : Генеза, 2015. 245 с.
14. Заболотний О., Заболотний В. Українська мова : підручник для 8 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ : Генеза, 2021. 224 с.
15. Заболотний О., Заболотний В. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 10 кл. закладів загальн. середн. освіти. Київ : Генеза, 2018. 192 с.
16. Козачук Г. О. Українська мова для абітурієнтів. 9-е вид., стереотипне. Київ : Вища школа, 2009. 303 с.
17. Сучасна українська літературна мова / за ред. М. Я. Плющ. Київ : Вища школа, 2003. 278 с.
18. Шевчук С. В. Українська мова (рівень стандарту) : підручник для 10 кл. закладів загальної середньої освіти. Київ; Ірпінь : Перун, 2018. 256 с.

19. Ющук І. П. Українська мова : підручник для 10 кл. закладів загальної середньої освіти. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2018. 208 с.
20. Ющук І. П. Українська мова : підручник. Київ : Либідь, 2004. 639 с.

Відповідальний секретар приймальної комісії

Ірина ФЕДОРЕНКО